

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: **BRAȘOVU**, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Servorii nefracate nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează.
Birourile de anunțuri: **Brașov**, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai presede în Viena R. Mosa, Haasenstein & Vogler (Otto Mosa), H. Schalek, Alois Herndl, M. Duka, A. Opetik, J. Donneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Dasse; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie garmond pe o colonă 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU IV.

„Gazeta” este în fiă-care și.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria: Pe unu an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate: Pe unu an 40 franco, pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Duminecă 8 franco. Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov: a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe unu an 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe unu an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atâtu abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 119.

Brașov, Sâmbătă, 30 Mai (11 Iunie)

1892.

Memorandul și foile maghiare.

Brașov, 29 Mai v.

Maghiarii, trebuie să-o recunoscem — sunt tactică dibac în politică. De aceea ori de câte ori avem de a face cu ei, să ne simim a desășura și noi cât mai multă dibăciă în tactica noastră politică.

Dacă și suntem mai slab, nouă ne vine întru ajutor drepătatea cauzei noastre.

Trebuie să ne dăcem, că dacă contrarii neamului nostru luptându pentru o cauză nedreptă se știu profita așa de mult, printr-o tactică dibac, de împrejurări și fapte, cu cât mai mult ne-am pute profita noi, cari stăm pe tărul dreptului și al legitimității postulatelor noastre?

Astfelu am judecat și judecăm noi și în afacerea memorandului român, care este la ordinea zilei.

Era învederată, că Maghiarii voru combata cu înverșunare prezentarea la tron a unui memorandum, care conține plângeri în contra asuprii lor, în ori și ce împrejurări s'ar fi făcută acea prezentare.

Faptul, că populațiunea română geme sub unu sistem, care îi înăbușese dezvoltarea națională și o amărește în cel mai mare grad, nu-l ignoră nici politici maghiari, se feresc numai de a-l recunoște pe față. Cu atât mai sensibili sunt ei însă atunci, când această tristă stare de lucruri se manifestă într'unu mod séu altul, căci reaua conștiință le spune, că judecata dreptă a lumii civilizate atâră deasupra capului lor ca sabia lui Damocle.

Dacă încă la 1872 se plâneau cei mai pacnici și moderați dintre bărbații Românilor, că guvernul unguresc suprimă ori ce manifestări de gravamine și

de postulate, cine se va pute mira, că foile maghiare au scris cu atâta dușmănie despre memorandumul român acuma, când progressele, ce le-a făcut politica suprematistă maghiară de 20 de ani încoco, li-s'au suit la cap și le-au înfierbentat creierii și mai tare?

Nu ne-a surprinsu dér nicidecum atitudinea toilor maghiare față cu memorandumul și cu mergerea deputațiunii române la Viena. Scieam înainte, că voru țipa ca din gura șerpelui, când Românii voru trimite, fiă pe Stanu, fiă pe Branu să așternă plângerile lor înaintea tronului. Acesta este tactica politică maghiară.

De aceea am fostu totdeauna de părere, că tactica noastră politică să fiă, a procede așa, ca contrarii noștri să și aibă de ce țipa.

De s'a procedat astfel séu nu, este o întrebare cu care nu voim a ne ocupa ađi.

Voim numai să răspundem scurt și cuprinđtor la atacurile foilor maghiare.

Refrenul tuturor acuzărilor lor este: „trădarea de patriă.”

Nu putem înțelege, cum se poto sevirși o asemenea trădare, când o deputațiă română merge în acelaș oraș, unde mai în fiăcare și cetim, că mergu miniștrii și demnitarii unguri în afaceri de ale statului ungur, la acelaș monarch, cu care se sfătuiesc ei, și care este și suveranul Ungariei; merge cu cea mai mare supunere și cu umilință să se plângă capului statului.

Numai necazul și ura, ce provine din îngâmfare prea mare au putut seduce foile maghiare de a rădica o acușiune atât de gravă în contra Românilor din incidentul acela.

Dacă, în treburi de aceste, Maghiarii aru pute fi mai calmi, ei aru trebui să se felicite, că „Valahii” pe cari — cum șise mai

alaltăeri unu deputat ungur în dietă — solgăbirii lor îi duc la urnă între baionetele gendarmilor și între carabinele husarilor, ér la seceră îi duc ferecați în Tanțuri, aru trebui să se felicite, dăcem, că „Valahii” aceștia atât de multu asupriți și urgisiți nu și manifestă nemulțămirea lor decât în modul acesta pacnicu supus și umil.

Oare totu așa au făcutu Maghiarii, când îi duceau și pe ei între baionetele gendarmilor lui Bach? Așa a făcutu și Klapka, cel atât de multu venerat de ei ca mare patriot?

Quod uni aequum, alteri justum!

Nu vomu mai perde dér multe cuvinte, ci vomu dăce foilor maghiare, că cu cât voru striga mai mult în asemenea împrejurări în contra „Valahilor”, că ar fi „trădători de patriă”, cu atâta voru trăda mai multu ei înșiși nu patria, dér starea lucrurilor din ea, care este putredă până dincolo!

Voci asupra deputațiunii române.

Vorbindu despre demersurile deputațiunii române și despre modul cum fu întâmpinată ea în Viena, „Narodni Listy” într'unu articulu intitulat „Oșpeți ciudați” dăce:

Nu voim să cercetăm, decât conducătorilor deputațiunii nu li-a fostu cunoscutu mai dinainte, că nu potu dobândi audiență, și că poto tocmai de aceea au venit în număr așa de mare, ca printr-o deputațiune în massă pasul lor să pară mai îndreptățit. Foile maghiare, mai ales cele guvernamentale, își dau silința a cerceta, cine a fostu protectoru deputațiunii române și și-au așintit privirile asupra Germanilor conservativi (clubul Hohenzollern). Dér acum vedem, că la întâmpinare au eșit la ivelă alți omeni (antisemiții), decât aceia, despre cari se vorbea în șoirile, ce le-amu adus până acuma.

„Fremdenblatt” (fôia ministeriului de esterne) vorbește de oșpeții deosebiți, cari au cădutu în mâinile antisemiților Lueger și Schneider. Acesta fôia însă amintese totuși de credința dovedită în vremuri serioase din partea Românilor.

După ce declară, că totdeauna a simpatizat cu naționalitățile nemaghiare, și după ce arată, că plângerile Românilor dovedesc, că Mocsary are dreptate, când dăce, că cea mai bună asigurare pentru libertatea ungară este amicitia și împăcarea cu națiunile nemaghiare, „Narodni Listy” continuă așa:

Și ore aparițiunea „oșpeților ciudați” la Viena nu este o nouă dovadă, că netoleranța față cu națiunile nemaghiare este unu terem fructifer pentru activitatea acelora, cărora dreptul publicu al coronei Sf. Stefanu le este tocmai așa unu ghimpe în ochi, cum le-a fostu sub Bach și Schmerling?

Nu se poto contesta, că călătoria deputațiunii române la Viena n'a avut rezultatul dorit. Ea însemneză întârzierea politicii vieneze și deșteptă din nou nișintele abia amorțite. Și ore să nu se bucure Vieneseii, decât cel dintău vorbitoru, Dr. Rațiu, dăce, că bineventarea a deșteptat reminiscențe despre întâmplările din viața națională a Românilor, întâmplări, cari stau în legătură cu strălucita metropolă Viena? Ori de câte ori a fostu o amenințare, totdeauna s'au adunat aici națiunile, în această metropolă s'au sfătuit ele asupra intereselor comune ale întregului imperiu.

Alu doilea vorbitoru român, Eugen Brote, nu mai scia cum să mulțumescă pentru bineventarea, ce li-s'a făcut, aici în gloriosul centru al întregii monarchii, deputațiunii române. Mi închipuesc dăce el, Viena ca centrul neutralu pentru viața spirituală și politică a tuturor națiunilor monarchiei, unde se unesc nișintele lor și noi suntem gata a lucra pentru restabilirea unității monarchiei.

Cetind și vedend aceste, nu putem să nu dăm expresiune unui simțu

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(4).

Numele române.

5.

Numele adausu lângă nume, spre deosebire se dăce „cognume, pronume, poreclă séu „nume familiară”.

Una e numele, una e cognumele.

Numele e însuși persôna, — e însuși omul; cognumele este icôna, este colorea, este genul și seminția omului. Ba, din est punctu de vedere, celebrul naturalist Liné, spre a cunoște pe animale de care familiă se ținu, și-a luat refugiu la nomenclatura omenescă. Elu a dăsu: Felis Tigru, Felis Leo; Canis Lupus, etc.

Numele e acela, ce-lu capătă la nascere, cognumele e însă numele vechiu, cu care se nasce; de aci: Ioannes natus, Lunoanus vocatus. De câte ori însă unu singur individ, prin hărnicia sa, nu ilustrează numele familiaru, purtat de alți, poto cu rușine și nedemnitare. Unul de acela, poto dăce: „Meus nomen a me

incipit, tuus in te desinit”. Ér Alesandru Marele a dăsu cătră ostașul, pe care asemenea îl chiamă Alesandru: „Séu te pörtă cum se cade, séu îți schimbă numele!” Și căți indiviđi, de es., purtând nume mărețe istorice, nu abuză de ele! Câte tândale, nu pörtă nume mari, pe cari odinioară le purtau omenii iluștri?!

Cu toate acestea nu numele trebuie să facă pe om, ci omul trebuie să facă numele. De aci vorba: „Și-a făcutu renume!” Ce ar plăti ađi numele de Achille, Alesandru, Hannibal, Cesar, Eugeniu de Savoia, Napoleon, fără faptele cele mari și strălucite ale acestora? Nu Cesar numele, a făcutu pe Cesar omul! Nu, — ci Cesar omul, a făcutu pe Cesar numele!

Așa e cu numele familiaru, séu cu cognumele. Omul trebuie să și facă cognumele gloriosu, séu însemnat și să nu cugete, că decât, avend cognume iluștru, va fi iluștru cu elu numai, și fără de fapte.

Romani din Dacia, de sigur, că în timpurile prime ale colonisării lor pe acestu pământ, au trebuit să fiă întru

tote, „Romani la nume.” Din urmele și monumentele dacice, rămase de Romani, apoi din istoria, aflăm aci nume curat romane. Pe câte inscripțiuni numai, aflăm nume de oficianți și funcționari romani. In a. 1887 s'a aflat la comuna Bileagă o piatră votivă, pe care s'a aflat anume nume romane. Ér Bileagă e o comună aprôpe de Bistrița. Despre această piatră vom scrie, ceva mai pe lungu, la timpul séu. Apoi la venirea Ungurilor, istoria ne indică nume romane, ca „Optum, Claudiu, Mariot, Gelu.” Ér în răscola țeranilor din a. 1437—38 aflăm nume ca: „Antoniu și Paulu Magnă”.

Cu toate acestea atât numele, cât și cognumele pur romane, au rămas puține. Ba suntem nevoiți a admite, că multe cognume romane, se nu dăcem mai tote, perđendu-se, — în timpurile mai dincoce numai — Romanul și-a câștigat și formatu cognume nou. E posibil, că Romanul, într'unu intervalu lungu de timp, să fi rămas numai cu numele de botez, ér când a vrut a se deosebi unu individ de altul, să și fi dăsu: „Grigorea lui Tănase de lângă Pă-

reșu!” Séu: „Ionul lui Macsinu dela pădure.” etc. Mai înainte cu vre-o 80—100 ani, nici preoții nu se foloseau de cognume; așa: Popa Ioan, popa Stefan, popa Isail, popa Constantin etc. Ađi însă se dăce: „Popa Neamțiu, Popa Munteșcul, popa Rusu, popa Moldovanu, popa Popescul etc.

Cognumele la Romani — în genere — s'a făurit după locul nascerei, séu ubicațiunii sale. La unu individ, care a venit d. es. din Moldova, i-a dăsu Moldoveanu, — din Sălagiu, Sălagianu etc. Nicu odată, séu forte arare-ori vei afla într'unu sat, cognume la indiviđii aceluiaș sat, luat dela acel sat. — Să luăm d. es. comuna Somfăleu, de lângă Bistrița! În densa nu vei afla unu singur individ să pörte cognumele: „Somfăleanu” — în comuna vecină și forte aprôpe, Serețelu — vei afla o mulțime de indiviđi numiți „Somfăleanu”. Și așa e pretutindenea.

Dér se formăm și se sohițăm diferitele cognume dela inoeputu.

„Cognumele” — la noi, după cum vom vedé, s'a format și se firmăz

particulară, când vedem, că națiunile maghiare sunt pline de recunoștință tocmai față de acea Viena, care li-a dat înaintea c'ună pătrără de seculă conscientă pe mâna Maghiarilor, cari le tractează tocmai așa, cum sunt tractate națiunile negermane în Cislaitania. Nisuița de egemonia a Germanilor asupra națiunilor negermane ajunse până la punctațiunii și de aici până la divisarea în două a regatului boemă.

Intărirea acestei Vieni este imposibilă să fie spre folosul egalei îndreptări și dreptății poporilor nemaghiare, deoarece ea, cu mai mare tenacitate decât Pesta, dispută națiunilor negermane îndreptărirea lor. Aceștia ar pute duce la o învoire a încercărilor de centralizare, la negarea individualităților istorice de stat și la germanizare.

Programa națiunilor negermane și nemaghiare nu poate să consistă numai într-o schimbare a egemonilor, ci trebuie să țintescă a face să se recunoască drepturile lor naționale și istorice...

Dacă „Fremdenblatt“ a numit deputația română „ospesii ciudați“, atunci am pute dice mai bine că-să „ospesii c'ună programă ciudați“.

Cât de neprecuți sunt Maghiarii dela putere, cari împing pe poporele nemaghiare în brațele Vieni germanizătoare! Noi credem însă, că în poporul maghiar nu s'a stins încă de tot conștiința trecutului, care ne arată multe pagine de apărare comună cu naționalitățile negermane în contra năvălirii germane spre Orient. Ar fi mult mai bine, ca Maghiarii să-și aducă aminte de acest trecut, decât de a ațuța lupte naționale interne. Asemeni lucruri n'au fost la ordinea Țilei în vechiul regat al Ungariei, ai căreia regi erau conscii de aceea, că ea regat c'o singură limbă, n'ar pute exista (*regnum unius linguae fragile...*) Astăzi pot vedea Maghiarii cu ochii proprii, că politica lor de desnaționalizare, pentru care au căpătat privilegiu înainte cu 25 ani dela Nemți, au înstrăinat pe concetățenii lor nemaghiari, cari acum ărași sperăză saltea lor dela Viena....

Dacă a putut fi dubietate până acuma, că ore Maghiarii și-au înțeles punctul lor de vedere cu privire la dreptul public și la progresul mai înalt, ori că nu sunt decât un instrument al politicii dibace vieneze, atunci astăzi este neîndoiosă acesta, că ei s'au supus necondiționat germanismului, căruia acum îi este posibil a trage consecuențe din desbinarea, ce există între Maghiari și națiunile nemaghiare.

Dacă — încheia foia ceă — Ungurii vor continua această politică, este în pericolă propria lor siguranță, decât însă vor să-și susțină independența, atunci tre-

bue să se rațime pe toate națiunile, trebuie să cinstescă și să recunoască drepturile lor de limbă și naționalitate.

SCIRILE ȚILEI.

— 2^a Maiu (10 Iunie).

Logodna moștenitorului tronului român și pressa. „Neue Freie Presse“ scrie în numărul dela 7 Iunie (Marți): „În România logodna principelui moștenitor cu principesa Maria de Edimburg a fost primită cu însuflețire. Din felicitările, cari s'au adresat cu această ocazie familiei regală, reese o încredere și mai puternică în viitorul țerei și în situația întărită a României în concertul poporilor europene. Logodna engleso-română este mult comentată și în țările rusești, cari ne sosesc astăzi. Aceste țări ved în acest eveniment începutul unei ere noue pentru România, care va avea odată un suveran ortodox. Principesa Maria, Țice „Novoie Wremia“, a fost crescută în o religie din cele mai apropiate de credința ortodoxă rusă și mama ei e ortodoxă. Această căsătorie apropie pe România de două state puternice: Rusia și Marea Britanie. De aceea, Rusia nu poate să salute, de odată cu bucuria acestor evenimente.“

— x —
Grătierea lui Jasa Tomici. „Magyar Hirnap“ aduce scirea, că Jasa Tomici, judecat, pentru omor, la 8 ani închisore grea, va fi grațiat în curend. Femeile sërbe din Neoplanta au înaintat monarchului o rugare prin care ceru umilită grațierea lui Tomici. Maj. Sa, din incidentul jubileului de încoronare, se dice, că ar fi și subscris deja actul de grațiere.

— x —
Din Biserica Albă primiram er, după încheierea foii o telegramă subscrisă de d-nii: Berecianu, Romanu, T. Popovici, Mioc, Ogrin, Roșu. Dr. Novacu, Palcu Boboroni, Bălănescu, și Rodescu, în care se desaprăbă energic articolul „Teleg. Român“ din Sibiu, despre care am vorbit er.

— x —
O foie englesă despre Budapesta. Foia englesă „The referee“ scrie într'unul din numărul sei lucruri, cari următoarele: Sunt două lucruri, cari nu-lă lasă în pace pe om în Budapesta: paprica și Țigani. Pe fiecare masă găsești paprica și în fiecare oțel banda de țigan, cari mărlăesc din diple. Insușirile limbei ungurești sunt caracteristice. Dacă Țice cuiva un „goot day“ și se răspunde „Jó napot“, er decât tractezi cu cineva urbanu, trebuie să Țice: „alázatos szolgája“. În Ungaria toți sunt umiliți — „alázatos szolgája“... Foia englesă mai face câteva observări potrivite la viața și instituțiile ungurești din Budapesta, — se înțelege în modu dinic.

Adunarea generală a „Kulturegylet“-ului în Budapesta.

Comitetul esecutiv al „Kulturegyletului“ a convocat de rëndul acesta o adunare generală în Budapesta. Locul și timpul convocării a fost anume ales. Kulturegyletistii au voit, ca deodată cu sërbarile jubileului de încoronare, să sërbeze și ei prin tãmbãlauri „patriotice“ a 7-a aniversare a existenței aceste reuniri de maghiarizare.

Foile ungesnate acestui „eveniment“. Ele saltă de bucuria, jubilez și se felicită, că la adunarea lui „Emke“ au participat și ministri, conte Albin Csáky și Bethlen Andras; apoi totă garda șovinistilor unguri, începând sus dela contele Apponyi, până jos la mititelul Ugron. Mai mulți de 300 membri ai comitetelor filialelor din provincia au luat parte.

Adunarea a deschis'o fanaticul conte Bethlen Gábor, fostul pașă al Tërnavelor, ađi mare aderent al d-lui Apponyi, printr'o vorbire în care își exprimă bucuria și fericirea, ce-o simte, vedend adunați la un loc atât „ilustri domni“, cari n'au pregetat a lua parte la o adunare atât de „patriotică“. În fine, președintele „Kulturegylet“-ului mulțimesce ministrilor Csáky și Bethlen, pentru prezența lor, cerendu-le scutul și sprijinul intru realizarea scopurilor (de maghiarizare) de cari este „insuflețită“ această reuniune.

Păși apoi pe tribună secretarul de stat guralivul Berzeviczy Albert. Șovinistul par excelence, ținu o cuvântare, desu intreruptă, în care salută pe membri ardeleni ai „Kulturegylet“-ului. Elu Țice întretele: „Când toate pulsațiunile de viață ale țerei, „națiuni“ se unesc, aici în inima țerei, într'o singură bătere de inimă care exprimă, acea înflăcărata iubire, cu care ne purtăm față de cel mai bun rege al nostru, atunci în această baterie de inimă trebuie să pulseze și viața și tendințele (!) reuniei noastre, fiindcă și reuniunea noastră este condusă de aceeași fidelitate (de maghiarizare — Red.) față cu regele și constituția țerei. Reuniunea noastră nici odată n'a voit nimic, n'a întreprins nimic, ce n'ar pute conta la pãrintesca aprobare a iubitorului nostru rege. Țilele de patriotică bucurie, în cari toți simțim una, țile, cari ne unesc pe toți, fiă pe viitor punctele de mănecare ale unei alianțe puternice, ce legăm în interesul scopului reuniei noastre și pe care o sigilăm cu adunarea aceta sërbatorească. Pentru alianța aceta întindem mâna frătescă celor de peste muntele Craiului... Pentru alianța aceta vrem și vom cuceri chiar întrăgă țera; eu sper, că confrății ardeleni (Maghiari) vor apuca de această

muncă mână de convingerea, că au alături întrăgă națiunea maghiară...“

„Cestiunea de naționalitate a încetată de mult a mai fi în Ungaria o cestiune de rassa?? E o mare cestiune civilizatorică aceea, pentru care rassa maghiară, ce constituie statul își revindecă șieși dreptul și datoria, ce și-o va implini... O cultură națională nu poate sta în legătură decât cu o singură limbă, nu poate purta decât caracterul și typul unei singure rase... Pe față și cu superbă mărturisim, că noi tindem la aceea, ca pe pământul maghiar să nu fiă nici o palmă de loc pe care Maghiarul, să fiă silit a se simți strein. ...Vrem, ca vorba ungeră, cântarea ungeră, să răsune pretutindeni, atât în vãile Carpaților, cât și pe șesurile Alföldului, apoi să le ducă mai departe Quarnero și unde Adriei, afară în lumea mare, dreptu de semu, că națiunea aceta s'a dovedit de mare și puternică.“

Lui Berzeviczy îi respunde Ugron și Apponyi, prin vorbiri de același sens.

Kulturegyletistii sunt obraznici și furioși până la nebuie. Ei vor nimicirea națiunilor conlocuitoare, cu ori-ce preț. Dorința lor însă, îi asigurăm, nu se va realiza. Vom ține pieptu cu totu vandalismul lor și vom lupta cu aceleași arme, pentru susținerea limbei și a naționalității noastre!

Intâlnirea dela Kiel.

Intâlnirea dela Kiel a celor doi împerați s'a făcutu cu mare pompă. „Steaua Polară“, care aducea pe Țarul, a arborat pavilionul germanu, intrând în portul de rebelu; aclamări entusiaste l'au primitu; 25 corăbii germane înălțaseră pavilionele lor; muzicele germane cântau imnul rusesc; muzica „Stelei Polare“ a cântat imnul germanu. O companie de onore era aranjată pe puntea Barbarossa, o alta în curtea castelului. Țarul s'a dus la 10 și trei pătrare pe bordul vasului „Hohenzollern“ ca să salute pe Împerațul Wilhelm lângă care a statu vr'o 20 de minute și care i-a înapoiat visita la 11 și un pătrăr pe bordul „Stelei Polare“. Cei doi suverani purtau uniforma regimentelor lor respective. Intâlnindu-se, ei s'au îmbrățiatu de mai multe ori în mod cordial. La 11 ore și trei sf. ei s'au dus în barca la podul Barbarossa; de acolo s'au dus la castel, unde au dejunat. În timpul dejunului preum și pe drum până la castel, conversația a fost foarte animată.

Cei doi împerați, însoțiți de marele duce moștenitor și de prințul Henric, s'au dus pe corabia „Amiral-Baden“ la Haltenau și la Knoop, ca să viziteze lucrările canalului, care trebuie să lege Baltica cu marea Nordului; ei s'au dus întorsu la 4 ore și jum. și s'au dus pe

I. Chiar dela „numele proprii de persoane“, ba sunt cognome, cari sunt numai „nume proprii“ d. es. Gavrilăscu, Ionescu; s'eu Gregoriu Ioan, Ioan Georgiu, Anton Georgiu; etc.

II. Dela „țeri și riuri“, ca în: Moldovan, Bănățian, Ardelean, Mureșian, Oltean, Argeșian, Someșian.

III. Dela „Munți, vãli și dealuri“, ca în Bihorean, Muntean, Valean, Dâmboi, Cãmpãn etc.

IV. Dela „animale, paseri și plante“, d. es. Ursul, Lupul, Epureanul, Gaia, Graur, Vultur, Vulturul, Cucu, Brubu, Buhoiu, Vrãbiesul, Cucu, Brustur, Urzicã, Tulipan, Trandafirescul, Busuioț, Nucul, ca în Grigore Nuc, Bumbac, Cãnepã, Mazere etc. etc.

V. Dela „cetãți și sate“, ca în cogn. Blășian, Abrudean, Sucevã, Hãțegan, Fãgãrașan, Zãgrean, Feldrien, Reteșgan, Aiudean etc.

VI. Dela „mãiestria, ori ocupațiunea“, ce au practicat'o, ca în: Olariu, Măcelariu, Rotariu, Spãtariu, Ciobotariu, Croitoriu (Szabó), Ciubãrariu, Stãvari, Vã-

cariu, Vãcãrescul, Pãcurariu, Pãdurariu, care e grijitoru de pãdure, Maieru, — grijitoru de vitele mici din curte, Uloieru, — care face uleul etc.

VII. Dela „sërbari și țile“ ca în: Crãciun, Sãmbotean etc. Pașă-Pascu etc.

VIII. Dela „insușirile corporale și fizice“ ca în Lungul, (Longin-Hoszu), Scurtul, Scurtescul, Micul, Marele, Tunsul, Pletosul — om cu plete, pãru frumos, Surdul, Șchiopul, Negrea — (Negrul) — Bunul — Bunea — Rãsul, Scumpul, Flãmãndul, Vrãjmașul, Mãndrean etc.

IX. Dela „arbori și cereale“, ca în Bradul — Brãdean, Cornul — Cornea — Cornescul, Gorunul — Goron — Sãnger, Mãlaiu, Hrișcã etc.

X. Dela „națiuni și popore“ ca în: „Rusul“, dela Ruși, Muscali, „Nemțu“, dela Nemți; „Tãtaru“, dela Tãtari; „Unguru“, dela Unguri, „Sërbu“, de Sërbi; „Turcu“, dela Turci; „Sëcu“, dela Sëcui; „Frãncu“, dela Frãnci; „Prusu“, dela Prusi. „Germanu“, dela Germani, nume antic romãnesc, luat de careva

familia nobilă și cultă română, ca și numele Frãncu, din cauză, că poporul rustic nu șie, ba nu a fost în atingere d. es. cu Francii, decât, nu cumva lãmã timpul cavalerilor teuton din Transilvania, ca creștini numiți și Franci, Frãnci. Altcum eu numele Frãncu, nu l'am auzit niciodatã cu esresiunea „Frãncu“ cinumai cu esresiunea „Frãncu“, după modul de circumflectare a poporului român. Numai în Bistrița se aflã un cognome de: „Frãncu“, familia romãnă și în stare bunã, esprimatã după modul eufonic sãșesc, ori germanu.

XI. Dela „oficiul, deregãtoria, ori serviciul“ ce-lu ocupã, s'eu l'a ocupat vre-o persoanã. D. e. Ioan „Doctoru“, Nicolau „Popu“ — dela „Popu“ — și de aici Popescul, Popant, Popasu, Popoviciu, Papapopos — în România după greciã, — Papp — după Unguriã, Popa — după Romãniã. „Protopopescu“ — dela Protopopu, „Vlãdicu“, ca în Ioan Vlãdicu, dela Episcopu, sërbesce: „Vlãdicu“. Gornic, Ioan Gornic, ori Vornic. „Cãtanã“, d. e. Ioan Cãtanã, „Șiuteu“ d. e. Aureliu Șiuteu.

6.

Din exemplele de nume aduse aici se poate vedea, că câte și ce felu de cognome poartã poporul nostru romãnesc?... Dãr acestea, departe de a cuprinde pe toate cognomele romãne, aratã barã în liniile fundamentale, speciile de cognome, cu cari se numesc poporul nostru.

Dupã cãtu șim, trebuie să admitem, că în cognomele romãne, mai mare rolu jãcã cognomele de „Popu“. Pe aceta mai vãrtosu în Ardeal și pãrțile ungare ilu aflãm pretutindenea, semnu, că națiunea romãnă a fost o familia preoțescã, — semnu, că unica dirigãtoria și oficiu pentru romãni a fost preoția, s'eu popia?

Dupã acestu cognome, ar urma cognomele: „Mureșianu“, unii susțin, că acestu nume derivã din „Mara-Mureșiu“, luãndu-și ca cauzã, că multe familii de acolo au emigrat aici la noi în Ardeal, ca d. e. familia poetului A. Mureșian și în genere a Mureșienilor din fostul district al Nãsudului. Credem însă,

bordul corăbiei „Beowulf;“ la orele 5 și jum. s'au întors pe yachturile lor. Țarul s'a exprimat cu admirație asupra lucrărilor mărețe în curs de executare și s'a dus în timpul escursiunii până la Levenson, care se află în parte pe canal.

La 7 ore a fost un prânz de 60 taciuri la castel; cei doi împărați și-au ridicat toasturi în mod mutual. Diarele anunțaseră, că cei doi suverani ar petrece noaptea la castel, d'ar Țarul a părăsit Kiel-ul la 9 ore și jum. s'era pe „Steaua Polară“. Onorurile s'au făcut de totă flota germană.

Foile din Petersburg fac următoarele apreiții asupra întrevederii:

„Grajdanin“ dice, că întrevederea din Kiel este un mare eveniment istoric și un sprijin solid dat stabilității și păcii generale. Pasiunile se vor liniști, lumea este obosită de politica nervoasă și a venit timpul pentru ca fiecare stat să se ocupe de propria sa dezvoltare.

„Novoie Vremia“ dice că întrevederea din Kiel probează, că Rusia vră să îmbunătățească până la un ora care punctul raporturilor cu Germania; această întvedere nu va schimba politica generală, d'ar demonstră amorul său pentru pace și dorința sa de a trăi în bună înțelegere cu toate națiunile, cari împărtașesc această dorință.

„Tarifa Stolei“

in eparchia ortodoxă a Bucovinei

I.

Bucovina, Iunie 1892.

Nimeni nu poate nega, că cei ce astăzi își aleg cariera preoțescă, de obicei o fac această în primul rând, ca să aibă pâinea traiului. Altfel a pretinde în timpul de așteptare, nici nu se poate.

Pe când însă de-o parte acesta este așa, pe altă parte nu este nici de cum iertat, ca preotul acea pâine să și-o câștige într'un chip dăunător familiei, d'ar gingașei sale misiunii. Și această e chiar și naturală. El trebuie, pe lângă cultura necesară și conduita sa personală, întru a fi „lumină“ și „sare“ curată, să mai țină și să se țină la înălțimea autorității morale, — unica-i potestate, spre a lucra cu efect „pentru Sion“ „in via Domnului“.

Acea autoritate efectivă este însă condiționată nu numai de la calificarea culturală și ținuta morală a preotului, ci și de la o deplină neatârnată a lui de poporul incredințat și păstorit sale. Dependența preotului de alte considerații ori chiar și necesități, decât de idealul chemării sale, așezat din punct de vedere psihologic îl împiedecă a se simți liber în acțiunea sa; ăr poporul, deoacă

că mulțimea de „Mureșieni“ de prin toate unghiurile României din Ardeal și-au luat acest nume și de la apa Mureșului, întocmai ca Oltenii, Târnăveni, Soseșeni, Arieșeni, Crișeni, Secășeni — de la Secașiu — Șișoani — de pe Șieu etc.

Ar urma în fine numele „Moldoveni“ și „Rusi“, — cognome, pe cari asemenea le aflăm mai în toate unghiurile românismului. Acestea nume denotă că mulți oameni, sau familii au venit încoace din Moldova, Bucovina și Galizia. Bucovina, fiind cunoscută și azi de popor și sub numele de Moldova, ăr în Bucovina fiind și Ruși, cari asemenea au emigrat cu Moldovenii de odată în aceste țări — ba chiar și Moldovenii, prin portul lor fiind ținut de Ruși — laolaltă cu Rușii emigrând, probabil, că de la acești emigranți se ne fi rămas numele de „Rusi“ în Transilvania, ca și numele de Tătar.

(Finea va urma.)

preotul atârnat în orești-care privință de la densul, se ougetă față de preot într'un antipod, prin urmare și într'o antiautoritate față de autoritatea oficială a preotului.

Și într'o atare dependență, și încă foarte precară, se află clerul secular ortodox al Bucovinei de mai bine de un secol, din cauza „Tarifei stolare“, emisă și publicată în întreaga diecesă la anul 1786.

Acastă tarifă, ce de atunci și până astăzi e o adevărată „Spadă a lui Damocle“ pentru preoțimea pastorală ortodoxă din Bucovina, a fost chiar și pe atunci, pe când înainte de un veac ea s'a decretat, într'o contradicție reală și relativă cu ritualul bisericii orientale. În contradicție reală a fost, căci „Trebnioul“ acestei biserici prescrie săvârșirea lucrurilor bisericești și rituale într'un fel și chip atât de estins, încât, săvârșindu-le preotul după prescrierea lor, taxele admise de tarifă, pentru săvârșirea acelor lucrări, sunt atât de bagatele, încât prin ele nici partea cea mai mică a ostenei preotului, ca atare, nu e recompensată. ăr în contradicție relativă a fost tarifa din anul 1786, pentru că votele cele de totu minimale prescrie prin acea tarifă, nu erau pe acele timpuri cunoscute nici în Bucovina, nici în Moldova, de a cărei jurisdicțiune bisericească abia se despărțise Bucovina. Este apoi de însemnat, că clerul ortodox al Bucovinei pe atunci și până pe la sfârșitul primei jumătăți a secolului prezent, n'avea nici un salariu.

Mai vine apoi, că tarifa din 1786 n'a fost alcătuită și stabilită în mod competent, adevărat canonic și decretată numai de guvernul politic și — dice-se — de episcopii. Se știe însă, cum urmau pe acele timpuri „consensele“ Episcopului Bucovinei, al cărui „factotum“ era la sora ocărnuirii politice locale foarte flexibilul Arhimandrit diecesan Feldvari, subscris și pe acea tarifă.

Diserăm, că taxele tarifate din anul 1786 erau ceva necunoscut în diecesa Bucovinei. D'ar ele găsiră — ce există și astăzi, — o tarifă epitropială, care deși nescrisă, d'ar era viuă, devenită, prin obicei străvechi, trup și sânge, care obicei, ca în toate părțile ortodoxe, așa și în Bucovina, era stipulată prin buna voință și înțelegere mutuală între preoți și parochienii lor. Vre deci să știe, că în eparchia Bucovinei există și astăzi două tarife stolare, una scrisă și decretată, d'ar nici când devenită în praxă, ăr alta nescrisă, d'ar stipulată prin buna și libera voință a clerului și poporului ortodox și ratificată prin continuul ei usă ab antiquo.

Se înțelege, că această tarifă nescrisă, d'ar viuă, nu e impusă de preoțime, ci cum diserăm, e introdusă prin conțelegere reciprocă între preoți și parochienii lor, dovadă pentru această rămănearea ei în vigoare faptică și după obștește publicata „tarifă“ decretată în 1786 și până acuma. ăr că poporul ortodox o sustine, ca și înaintea decretării acestei tarife, se esplică prin aceea că: una, el ține cu sânteniă la cele ereditate din moși, strămoși; și alta, pentru că el singur vede și cunoșce, că osteneala preotului la săvârșirea funcțiilor bisericești și rituale merită cu atât mai multă onorarea după obiceiul ereditat din vechime, cu cât plăcându-i lui, — mai ales la cununii și înmormântări, — pe lângă „ipsa verba“ a Trebnicului, și o ceremoniositate ornamentală și această ceremoniositate cerându-o însuși el, așez derea știe și pricepe, că preotul dândă acea ornamentare a lucrării trebnicale, o face această ca ceva deosebit și particular de „prescrierea ritualului“.

Amintim aici, că ocărnuirea lu meană, în urma tarifei din 1786, a dat și un emis, care cere săvârșirea funcțiilor preoțesci în toamă după „ritual“ și opresce primirea din partea preoților a unei plăți mai mari, decât

o prescrie tarifa din 1786. D'ar și acest emis, în întreaga diecesă publicat și știut, a rămas totu așa numai scris pe hârtă și nici un moment devenit în praxă, ca și tarifa însăși și acesta tot din motivele de mai sus, cari motive noi le ilustrăm în estă mod: Precum, adevărat, un tablou, o iconă, ea singură de multe ori costă mai puțin, decât cadrele ei; cu cadrele ei deci costă mai mult, decât ea singură: așa și săvârșirea funcțiilor preoțesci după obiceiul practicat și poporului plăcut, poporul adevărat o remunerează cu mai mare preț, decât d'ar fi ea numai după „Trebnic“, sau ritualul scris. Taxele tarifale sunt aici icona singură, ăr obiceiul cu ornamentarea lui, sunt cadrele iconii.

Ei bine, va întreba deci cetitorul acestora, deoacă e așa, deoacă recompensarea funcțiilor preoțesci, cu totu ocărnuirea prin pomenitul emis al ocărnuirii politice, urmază — în divergență cu tarifa din an. 1786, d'ar de bună voință și în înțelegere reciprocă între preoți și parochienii lor, — atunci cine li-o poate lua această preoților în nume de rău și a-i învinovăți? — Și aici am ajuns la propriul obiect al șirelor acestora, la cercetarea adevărată, că deoacă pe la anii 1786 exista în eparchia ortodoxă a Bucovinei datina de a remunera lucrurile bisericești și rituale, fără a fi combătută de nimeni, și preoții erau încă fără nici un salariu congrual: ce să fi fost scopul emiterii unei tarife stolare cu nisce taxe atât de minimale, încât ele nici numele de plată pentru acele lucrări bisericești și rituale nu-lu meritau. ăr pe clerul secular — pe atunci, mai că exclusiv unica inteligență a poporului autohton — îl puse într'o dilemă, din care, pe lângă totu bunăvoința lui nu putea eși?!

Și de ce nu putea eși? Nu putea, pentru că poporul cum diserăm, ținându la obiceiul său din moși, din strămoși, ce era săvârșirea funcțiilor preoțesci după acel obicei, mai amplificat adevărat și mai ornamentat, decât cum le prescrie Trebnicul și prin urmare, totu după acel obicei din moși, din strămoși le și plătea preoților pentru osteneala lor. Tarifa, e drept, fixă taxele, ceru săvârșirea lucrurilor rituale după Trebnic și opri și o plată mai mare pentru acele lucrări, decât le admite tarifa. Poporul însă, știindu-și legea sa, nu după subtilități dogmatice, nici după „tarife“, cu postulatele lui străine și necunoscute, ci după esterioritatea cultului dumnezeesc, cărui el își subordinează și toate trebuințele sale religioase, implinindu-i preoții acele trebuințe, după obiceiul ereditat și lui plăcut, îi și remunera totu după acel obicei ereditat. Considerat'o deci tarifa din an. 1786, ca de-o parte, refusându preotul săvârșirea funcțiilor bisericești și rituale după respectivul obicei, cu escluderea ceremoniosității și ornamentării neprescrise de Trebnic, ăr de altă parte refusându preotul plata după modul cu care era poporul obișnuit, ar fi o vătămare a simțului religios al creștinilor ortodoxi, ba, mai mult, că poporul ca atare, ar țină acele refuzări de o stricare a legii sale? — Se pare, că la acestea nu s'a ougetat. Și așa e cu plata pentru funcțiile preoțesci și până în ziua de astăzi.

Reuniunea femeilor române din Arad.

Din protocolul luat în ședința dela 27 Mai n. c., ținută sub presiul d'nei Aurelia Beleşiu, estragem următoarele:

La convocarea magistratului orașesc, de-a se plăti taxa de 1% după prețul casei cumpărate, Comitetul decide, că deorece taxa această, în sumă de 151 fl. 40 cr., nu se poate nici șterge, nici ierta, să se plătească fără amănare, împreună cu eventualele interese.

Esamenale la școala superioară de fete,

ce erau proiectate pe 10 și 11 Iunie c., fiindcă totu în aceste zile se va țină adunarea generală a reuniunii, maiialul, precum și adunarea generală a Asociației române, s'a decis a se amana pe 20 Iunie n. dela 8 ore dimineața și dela 3 ore p. m. din studii, ăr în 21 Iunie n. dimineața din muzică și pian.

Raționciul d'nei directoare de pe luna Aprilie, aflându-se în ordine, se aprobă.

Se ia la cunoștință raportul d'nei casieră, din care se vede, că până acum s'au înscris: 67 membri ordinari, 3 membri pe viață, ăr mai mulți ca donatori și ajutatori.

Se exprimă mulțumită protocolară: 1) D'nei Emanuil Ungureanu, avocat în Timișoara, care a dăruit reuniunii diurnele dela sinodul eparchial din 1892, în sumă de 18 fl. 1 cr. — 2) D'nei Emilia Popu din Baia-mare, care a colectat pentru reuniune dela d'nei: Andreiu Popu, N. N., Órecine — câte 50 cr.; Sandru Popu 2 fl.; Sandru Mureșian, d'nele Gizela Drumariu și Ana Bichiciu — câte 1 fl.; ăr d'na colectantă s'a înscris membră ordinară cu 2 fl. — 3) D'nei B. Munteanu din Oravița, care a colectat dela d'nei: Dr. Al. Mangiuca, Ioan E. Țeranu, B. Munteanu — câte 1 fl.; Al. Popoviciu 2 fl. Tuturor contribuitorilor li se exprimă mulțumită.

Cu privire la maiial și adunarea generală, comitetul decide a se da din cassa reuniunii 30 fl. pentru acoperirea șeselor anticipande cu arangiarea maiialului; pentru adunarea generală decide a nu se mai tipări invitări speciale, ci a se face convocarea numai prin țiare.

În fine comisiunea însărcinată în ședința trecută cu arangiarea maiialului, se declară, ca permanentă.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serviciul biuroului de cor. din Pesta.)

Budapesta, 10 Iunie. ăr a fost recepțiune la curte. 1600 de invitați s'au adunat și anume dintre persoanele cele mai distinse din Ungaria. La 8^{1/2} apăr Maiestatea Sa la braț cu archiducesa Maria Teresia, apoi archiducele Carol Ludovic cu Clotilda, archiducele Franciscu Ferdinandu cu Louise de Coburg, apoi apărură și alți membri ai familiei domnitore. Archiducesa Maria Teresia țină cercle. Maiestatea Sa deasemenea țină cercle în partea superioară a salei, distingându cu alocațiunile pe primatele Vaszary, pe principele Lobkovitz, pe ministrul președinte, pe arhiepiscopii Csaszka, Mironu Romanul, pe banul Croației, pe Banffy, Chlumecy, Schlauch, Coloman Tisza, Bauer, Teutsch, Apponyi, Stefanu Tisza și pe alți mulți. Damele luară la 10 ore s'era ceaiul. La 11 ore curtea s'a retras.

Colonia, 10 Iunie. „Kölnische Zeitung“ anunță din isvoru siguru, că Țarul a declarat în Kiel, că nu se gândesce de locu la aceea, de-a sprigini Franca, deoacă aceasta va ridica față de Germania cestiunea Alsației Lotaringiei.

Paris, 10 Iunie. Partida regalistă din cameră a protestat în contra amestecului Papei în afaceri politice.

Cursele pietei Brașov

din 10 Iunie st. n. 942

Monede românești	Cump.	Vând.
Argint româneș	9.44	9.47
Argint d'ori	9.35	9.40
Napoleon d'ori	9.45	9.48
Lire turcesc	10.70	10.75
Leis. tonc. „Albina“ 6%	101.	—
„Albina“ 5%	100.—	101.—
Imperial	9.65	9.68
Albini	5.45	5.50
Leis rusesc	122.—	—
Leis germane	58.—	—
Discountul 6—8% pe an		

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maloru.

Cursul la bursa din Viena		Ospăgubirea pentru dijma de vinț unguresc	
din 9 Iunie a. c. 1892			95.—
Renta de aur 4%	110.40	Imprumutul cu premiul unguresc	142.57
Renta de hârtă 5%	100.65	Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	135.75
Imprumutul căilor ferate ungare		Renta de hârtă austriacă	95.70
aur	119.60	Renta de argintă austriacă	95.35
dto argintă	99.80	Renta de aur austriacă	112.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	17.50	Losuri din 1860	141.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—	Acțiunile băncii austro-ungare	992.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	—	Acțiunile băncii de credită austr.	361.25
Monuri rurale-ungare	94.50	Acțiunile băncii de credită ungar.	319.50
Monuri croato-slavone	—	Galbeni împărătesci	5.65
		Napoleon-d'ori	9.49 1/2
		Mărci 100 imp. germane	58.50
		Londra 10 Livres sterlinge	119.45

Ultima săptămână.

Tragerea deja în 23 Iunie 1892

a

Loteriei de stat ungu. cu scop filantropic.

Câștigul principal 60.000 fl.

Câștigurile totale 160.000 fl.

Losuri à 2 fl. se capătă: la Direcțiunea loteriei în Budapesta (Pesta, Oficiul vamal principal), la toate oficiile de loterie, de sare și de dare, la cele mai multe oficii postale, la „Mercur” în Viena și la debitanții de losuri înscinați cu vânzarea lor în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 1 Aprilie 1892.

Direcțiunea loteriei reg. ung.

846,2—1.

SOCIETATE PENTRU ASIGURAREA VIETII

dela LIPSCA

intemeiată pe reciprocitate

Starea asigurărilor: la finea 1891 358 milioane de mărci. Avera la finea 1891 94 milioane de mărci. Suma de asigurare plătită până la finea 1891 66 mil. mărci.	1830.	Asigurații au primit în termen mediu Dividendă anuală plătită 1880—89: 41% 1890—92: 42% după premia anuală ordinară.
--	--------------	--

Neatacabilitatea
pe 5 ani, a polițelor.

Tote escedentele
se împart între asigurați.

Representanți în Brașov: **Hans Eder și Eduard Schmidt**

459,5—3

Avis d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acum.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa amurită și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor
pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1892.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				B.-Pesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.	Trenu accelerat	Tren de persón.
Viena	10.00	8.—	2.15	Bucuresci	7.45	8.50	4.40	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiuș	3.04	1.39		Copșa mică	3.—	10.57	7.10
Budapesta	8.25	2.10	5.50	Predeal	1.12	5.16	9.12	Budapesta	8.10	1.55	9.30	Alba-Iulia	3.40	2.19		Șeica-mare	3.31	11.21	7.43
Szolnok	11.38	4.14	9.22	Timișu	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.14	4.02	1.05	Vinț. de jos	3.58	2.36		Loamneș	4.15	11.56	8.27
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	Brașov	2.18	4.20	6.58	Arad	3.45	6.57	5.24	Șibot	4.20	3.03		Oena	4.46	12.22	8.59
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	Feldióra	2.48	4.48	7.23	Glogovaț	4.30	2.34	5.46	Orăștia	4.42	3.30		Sibiu	5.10	12.40	9.23
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	Apața	3.19	5.07	8.03	Gyorok	4.42	2.54	5.57	Simeria (Piski)	5.40	4.30		Sibiu—Copșa-mică			
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustin	3.56	6.—	8.37	Pauliș	5.03	3.34	6.19	Deva	5.56	4.30		Sibiu	7.35	4.49	10.17
Bratec	5.45		4.07	Homorod	4.29	6.55	9.04	Radna Lipova	5.14	3.58	6.30	Ilia	6.46	4.30		Oena	8.02	5.09	10.43
Bucia	6.05	8.51	4.27	Hașfalău	5.34	8.23	11.03	Conop	5.32	4.20	6.48	Gurasada	6.57	4.52		Loamneș	8.30	5.32	11.09
Ciucia	6.31	9.07	4.53	Sighișora	5.54	8.53	11.29	Bêrzava	6.12	7.27	7.27	Zam	7.25	5.25		Șeica-mare	9.05	5.59	11.40
Huedin	7.12	9.37	5.32	Elisabetopole	6.21	9.31	12.06	Soborșin	6.58	8.07	8.07	Soborșin	8.03	6.04		Copșa mică	9.34	6.20	12.05
Stana	7.29		5.48	Mediaș	6.42	10.09	12.37	Zam	7.26	8.35	9.10	Soborșin	8.54	6.04		Cucerdea	2.35	8.20	2.41
Aghiriș	7.49	6.05	6.05	Copșa mică	6.55	10.31	12.53	Gurasada	7.52	8.57	8.57	Bêrzava	8.54	7.02		Ludoș	3.26	9.11	3.32
Gârbău	8.01	6.24	5.42	Micăsasa	6.57	10.47	1.18	Ilia	8.08	9.13	9.13	Radna Lipova	9.44	7.46		Oșorheiu	5.07	11.39	5.14
Nădășel	8.14	6.39	5.55	Blașiu	7.31	11.06	1.39	Branicica	8.26	9.30	9.30	Pauliș	9.58	7.57		Oșorheiu	5.50		5.36
Clușiu	8.29	10.37	6.59	Crăciunel	7.31	11.42	2.13	Deva	8.52	9.54	9.54	Gyorok	10.11	8.08		Regh.-săs.	7.25		7.15
Apahida	8.46	11.10	8.20	Teiuș	8.—	12.28	2.27	Simeria (Piski)	10.00	10.19	10.19	Glogovaț	10.34	8.30		Regh.-săs. - Oșorh. - Cucerdea			
Ghiriș	9.03	11.32	8.45	Aiud	8.07	1.08	12.54	Orăștia	10.25	10.50	10.50	Arad	10.46	8.40		Regh.-săs.	3.44		3.22
Cucerdea	10.12	12.50	10.11	Vinț. de sus	8.24	1.35	1.23	Șibot	10.44	11.16	11.16	Szolnok	11.18	9.05		Regh.-săs.	5.14	9.35	5.05
Uióra	10.49	1.35	11.09	Uióra	2.05	1.51	4.28	Vinț. de jos	10.08	11.44	11.44	Budapesta	4.15	11.22	2.21	Oșorheiu	5.29	10.05	5.54
Vinț. de sus	10.56	1.43	11.17	Cucerdea	2.13	2.00	4.34	Alba-Iulia	11.29	12.06	12.06	Viena	7.25	1.20	5.50	Ludoș	7.05	12.31	7.41
Aiud	11.04	1.52	11.26	Ghiriș	2.18	2.20	4.52	Teiuș	11.56	12.38	12.38	Petroșeni	6.20	7.20	1.55	Cucerdea	7.47	1.15	8.25
Teiuș	11.45	2.40	12.18	Aghiriș	2.31	3.—	5.26	Simeria (Piski)	6.—	10.35	4.22	Petroșeni	6.—	10.50	6.20	Simeria (Piski) - Hunedóra			
Crăciunel	12.13		12.58	Apahida	2.45	4.23	6.34	Simeria	6.—	10.35	4.22	Banița	6.41	11.40	6.54	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.50
Blașiu	12.44	1.34	10.45	Clușiu	2.45	4.48	6.52	Streiu	6.35	11.26	4.58	Crivadia	7.19	12.19	7.20	Hunedóra	11.13	5.03	10.08
Micăsasa	12.59	1.51	11.01	Nădășel	2.59	5.25	7.30	Hațeg	7.21	12.23	5.42	Pui	8.06	1.21	6.36	Hunedóra—Simeria (Piski)			
Copșa mică	1.35	2.29	6.29	Ghiriș	6.29	5.43	7.50	Crivadia	8.05	1.21	6.36	Streiu	8.06	1.05	7.51	Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Mediaș	1.51	2.48	9.48	Aghiriș	6.47	6.07	8.05	Banița	8.19	2.23	7.24	Petroșeni	8.47	2.49	9.01	Cerna	5.11	3.—	7.50
Elisabetopole	2.12	3.03	9.50	Stana	7.02	6.07	8.19	Petroșeni	8.43	3.19	8.04	Simeria	9.21	2.49	9.35	Simeria	5.28	3.20	8.10
Sighișora	2.31	3.26	10.06	B. Huedin	7.28	6.39	9.02	Arad—Timișóra	9.45	4.—	8.36	Arad—Timișóra	9.45	4.—	8.36	Timișóra—Arad			
Hașfalău	3.04	4.07	10.28	Ciucia	8.25	7.08	9.41	Arad	6.15	11.30	5.58	Timișóra	8.10	1.11	8.15	Brasov—Zernesci			
Homorod	3.46	5.35	11.19	Bucia	8.51	9.56	10.13	Vinga	7.32	12.47	6.46	Vinga	9.02	2.46	9.46	Brasov	8.35	4.55	
Augustin	4.02	7.23	12.27	Bratec	9.10	10.13	10.32	Timișóra	8.42	2.04	7.39	Arad	9.44	3.50	10.50	Zernesci	10.28	6.36	
Bratec	5.26	8.09	12.58	Rév	1.26	9.30	10.32	Ghiriș—Turda	7.48	10.35	3.40	Turda	10.24	4.50	9.30	Zernesci—Brasov			
Bratec	5.26	8.09	12.58	Mező-Telegd	1.52	10.07	8.13	Turda	8.08	10.55	4.—	Ghiriș	10.44	5.10	9.50	Brasov—Ch. Vașarheiu			
Bratec	5.26	8.09	12.58	Oradea mare	2.18	10.44	8.38	Ghiriș	7.48	10.35	3.40	Turda	10.24	4.50	9.30	Brasov	8.30	3.10	
Bratec	5.26	8.09	12.58	P. Ladány	2.25	11.04	8.43	Timișóra	8.08	10.55	4.—	Ghiriș	10.44	5.10	9.50	Uzon	9.43	4.23	
Bratec	5.26	8.09	12.58	Szolnok	3.46	1.16	10.05	Sighișóra—Odorheiu	4.30	11.25	8.15	Odorheiu	8.15	3.15		S. Georgiu	10.23	5.08	
Bratec	5.26	8.09	12.58	Budapesta	5.23	3.31	11.46	Odorheiu	7.21	2.11	10.52	Sighișóra	10.52	6.10		C. Vașarheiu	12.46	7.26	
Bratec	5.26	8.09	12.58	Viena	7.30	6.35	1.50	Careii-mari—Zelău	5.45	11.—	7.03	Zelău	1.56			Ch. Vașarheiu—Brasov			
Bratec	5.26	8.09	12.58		1.55	3.00	7.20	Careii-mari	5.45	11.—	7.03	Zelău	1.56			Brasov	4.00	2.45	
Bratec	5.26	8.09	12.58					Zelău	11.—			Careii-mari	7.03			S. Georgiu	6.32	5.17	
Bratec	5.26	8.09	12.58													Uzon	7.00	5.45	
Bratec	5.26	8.09	12.58													Brasov	8.08	6.53	

Nota: Numerii încadrați cu linii grose înseamnă orele de noapte.